Σ

τις 16/11/2022 θα ξεκινήσει στο Εφετείο η εκδίκαση της υπόθεσης των 11 Τούρκων αγωνιστών, οι οποίοι διεκδικούν την αναίρεση της απόφασης της 19ης Ιουλίου 2021, με την οποία καταδικάστηκαν, με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο, σε εξοντωτικές ποινές κάθειρξης, συνολικά 333 ετών. Αυτό μεταφράζεται σε 30 χρόνια για τον καθένα τους, σε μια δίκη παρωδία που καταπάτησε στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα και διεξάχθηκε κεκλεισμένων των θυρών στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού. Παραβιάζοντας την αρχή της δημοσιότητας της δίκης, επιτράπηκε μόνο ένας μάρτυρας υπεράσπισης ανά κατηγορούμενο και γενικότερα η υπεράσπισή τους συναντούσε συνεχώς εμπόδια, αφού τόσο οι μάρτυρες υπεράσπισης και οι δικηγόροι κατά την αγόρευσή τους, όσο και οι αγωνιστές κατά την απολογία τους διακόπτονταν συνεχώς. Το αποκορύφωμα ήταν το άγριο ξυλοκόπημα των αγωνιστών μέσα στη δικαστική αίθουσα χωρίς να τους επιτραπεί να μεταφερθούν στο νοσοκομείο και να υποβληθούν σε ιατροδικαστική εξέταση. Διατυπώθηκε μάλιστα η απαίτηση να συνεχιστεί η δίκη τους, παρά την αποχή στην οποία προχώρησαν οι δικηγόροι τους σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Παρότι δεν υπήρχε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σε βάρος τους, αφού άλλωστε ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας της αντιτρομοκρατικής επιβεβαίωσε ότι δεν είχαν διαπράξει κάτι που να σχετίζεται με τρομοκρατία, καταδικάστηκαν με βάση τον αντιτρομοκρατικό νόμο. Δεν υπήρξε ούτε καν εξατομίκευση των κατηγοριών στον καθένα. Για όλους αυτούς τους λόγους, οι αγωνιστές ξεκίνησαν απεργία πείνας στις 6/10.

Η σύλληψη και καταδίκη τους έγινε στο πλαίσιο της αγαστής συνεργασίας ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και στο τουρκικό φασιστικό κράτος, αλλά και τους Αμερικάνους, οι οποίοι με ευκολία βαφτίζουν «τρομοκράτες» όσους αγωνίζονται ενάντια στον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον φασισμό. Όταν είναι να στραφούν εναντίον όσων αγωνίζονται,

τότε αφήνουν κατά μέρος τις «διαφορές τους» και λειτουργούν ως «αδιαίρετη ενότητα» στο πλαίσιο της καταστολής όσων αντιστέκονται. Μάλιστα, ο Σουλεϊμάν Σοϋλού, υπουργός Εσωτερικών της Τουρκίας σε τηλεοπτική εκπομπή δήλωσε ξεκάθαρα ότι οι συλλήψεις των 11 Τούρκων αγωνιστών έγιναν κατόπιν εντολής από την τουρκική κυβέρνηση.

Αυτού του είδους η συνεργασία είχε θεμελιωθεί επί Σαμαρά, όταν Τούρκος πολιτικός πρόσφυγας είχε απαχθεί στη μέση του δρόμου από τις ελληνικές, τουρκικές και αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες, ενώ είχε σημειωθεί και πογκρόμ συλλήψεων εναντίον μελών αριστερών τουρκικών οργανώσεων στην Ελλάδα.

Η λιτότητα και η φτωχοποίηση πάνε παρέα με την καταστολή. Από τη μία οικονομική αφαίμαξη των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων, πλειστηριασμοί, πρωτοφανής και αβάσταχτη ακρίβεια, ανεργία, μισογεμάτο ή άδειο «καλάθι» της νοικοκυράς. Από την άλλη επιθέσεις της αστυνομίας κατά των απεργών της Μαλαματίνα, πανεπιστημιακή αστυνομία, κακοποιήσεις και ξυλοδαρμοί πολιτών μέσα ή έξω από τα αστυνομικά τμήματα, παρακολουθήσεις και υποκλοπές όχι μόνο προσώπων που κινούνται στο κέντρο ή στις παρυφές της πολιτικής εξουσίας αλλά σίγουρα και απλών πολιτών, εκκενώσεις καταλήψεων, συλλήψεις και καταδίκες Τούρκων αγωνιστών στους οποίους προσάπτεται η κατηγορία του «τρομοκράτη» χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Ο εκφοβισμός του λαού και η καταστολή οποιασδήποτε φωνής μπορεί να γεννήσει την ελπίδα για έναν κόσμο ανθρώπινο είναι στρατηγικός στόχος του κράτους.

Τρομοκράτες δεν είναι όσοι αγωνίζονται ενάντια στον καπιταλισμό, στον ιμπεριαλισμό και στο φασισμό. Τρομοκράτες είναι όσοι διαλύουν τις ζωές μας. Η τρομοϋστερία και η σκευωρία κατά των Τούρκων αγωνιστών δεν θα περάσει.

Στηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα των απεργών πείνας όπως τα διατυπώνουν οι ίδιοι:

1. Η καταδίκη των κρατουμένων στο πλαίσιο εφαρμογής του αντιτρομοκρατικού νόμου δεν έχει καμία νομική υπόσταση. Η υπόθεση θα πρέπει να εκδικαστεί χωρίς την εφαρμογή του, επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η ποινή φυλάκισης 333 ετών.

2. Στο δικαστήριο δεν διεξάχθηκε δίκαιη δίκη, καθώς η απόφαση που πάρθηκε δεν βασιζόταν σε νομικά κριτήρια αλλά ήταν στην πραγματικότητα μια απόφαση πολιτική.

3. Τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματά μας έχουν παραβιαστεί και το δικαίωμά μας στην αντίσταση εμποδίζεται.

4. Είμαστε πολιτικοί πρόσφυγες. Έχουμε σταθερές διευθύνσεις. Δεν είναι δυνατόν να διαφύγουμε. Θέλουμε οι κρατούμενοι να απελευθερωθούν μέχρι το δικαστήριο να λάβει οριστική απόφαση.

5. Στην αίθουσα του δικαστηρίου, με την έγκριση των δικαστικών αρχών, η αστυνομία μας επιτέθηκε και μας βασάνισε. Θέλουμε να τιμωρηθούν οι υπαίτιοι.

6. Κατά τη διάρκεια της κράτησης, τα χρήματα, οι υπολογιστές και τα αρχεία μας εκλάπησαν από τις αρμόδιες αρχές. Θέλουμε να μας επιστραφούν όλα τα κλοπιμαία.

Απαιτούμε να σταματήσει κάθε συνεργασία με την τουρκική κυβέρνηση.

ΕΚΚΕ

13 Νοέμβρη 2022